

slušnosti této hleděti jest podle § 44 j. n. z úřední povinnosti v každém období řízení, tedy i v řízení rekursním (rozh. čís. 258 sb. n. s.) a nevadí tomu ustanovení § 55 druhý odstavec ex. ř. Podala-li tedy vyjednávající strana exekuční návrh nejdříve u zemského soudu civilního v Praze, vykonala tím volbu a soud tento stal se výlučně příslušným v uvedené exekuční věci. Zůstal jím podle § 29 j. n. až do ukončení věci, které ještě nenastalo, ano lze v odloženém exekučním řízení opět pokračovati (§ 44 poslední odstavec ex. ř.).

Čís. 7574.

Z toho, že bylo zrušeno prohlášení manžela za mrtva, nenabyla ještě třetí osoba, nanejvýš stát práva ve smyslu § 11, druhý odstavec, nesp. říz., třebaš byl zbaven povinnosti vypláceti manželce nezvěstného vdovský důchod z fondu pro válečné poškozence.

Prohlášen-li kdo za mrtva, vyžaduje se k tomu, by prohlášení za mrtva bylo zrušeno, by byl podán bezpečný průkaz o tom, že jest na živu. Dlužno proto opatřiti po případě fotografii toho, kdo se vydává za nezvěstného, jakož i jeho rukopis, předložiti jej blízkým příslušníkům nezvěstného a porovnatí s jiným jeho rukopisem.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1927, R I 1039/27.)

Soud první stolice zrušil prohlášení Václava W-a za mrtva. K rekursu manželky Václava W-a rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Rekursní soud nesouhlasí s názorem prvního soudu, že stížnost jest opožděna. Podle § 2 zákona ze dne 16. února 1883, čís. 20 ř. zák. jde o řízení nesporné, takže tato věc není feriální (čl. XXXVI. uv. zák. k c. ř. s.). A poněvadž také za feriální prohlášena nebyla (§ 86 org. zák.), jest stížnost podaná 2. září 1927 do usnesení doručeného stěžovatelce 15. srpna 1927 podána včas, neboť lhůta rekursní počala běžeti dnem 26. srpna 1927. Ve věci není stížnost odůvodněna, neboť totožnost Václava W-a jest náležitě prokázána, jak již první soud správně odůvodnil. Stěžovatelka vyslovuje toliko pochybnosti, nijak nedoložené, a navrhuje důkaz o totožnosti srovnáním podobenky Václava W-a, kterou snad mají jeho rodiče z doby před jeho narukováním do válečné služby, s podobenkou, která má býti nyní od Václava W-a vyžádána. Tento důkaz ale nemůže míti výsledek stěžovatelkou kýžený, předpokládajíc ovšem, že podobenky budou zaslány a že budou zdařilé. Neboť, bude-li se podoba Václava W-a na obou fotografiích shodovati, bude to jen dalším potvrzením totožnosti. Nebude-li této shody v podobě, nebude tím o sobě již proveden důkaz, že nejde o pravého Václava W-a, neboť ze Semipalatinska může býti zaslána podobenka z doby, v níž se podoba Václava W-a již úplně změnila, což za tak dlouhou dobu je jistě možným.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvnímu soudu, by, doplně řádně řízení, znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Stížnost, jakkoli byla podána podle zprávy prvního soudu na poštu teprve 15. den, není opožděna, neboť nelze říci, že z usnesení nižších stolic někdo již nabyt práva. Mohlo by se jednat jen o erár, jenž zrušením prohlášení Václava W-a za mrtva zbaven by byl povinnosti vypláceti stěžovatelce vdovský důchod z fondu pro válečné poškozence, ale toto zbavení břemene by bylo jen právním důsledkem zrušení, kdežto zákon, mluvě o nabytí práva z usnesení, o jehož odporovatelnost jde (§ 9 a 11 nesp. říz.), předpokládá, že jde o nárok, který přímo napadeným usnesením byl zřízen neb upraven, takže, by to zde dopadalo, byl by řečený důchod, pokud se týče povinnost státu k jeho placení nebo nárok vdovy na jeho vyplacení býval předmětem rozhodnutí, čehož ale nebylo a také býti nemohlo, ježto ta věc na pořad soudní vůbec nenáleží.

Ve věci samé nelze souhlasiti s nižšími stolicemi, že jest totožnost osoby, jež se pod jménem Václava W-a nyní objevila (přihlásila), s Václavem W-em za mrtva prohlášeným bezpečně prokázána, neboť průkaz ten tvoří jen data, která na tohoto poslednějšího dopadají, ale právem vytýká stěžovatelka, že si data ta, vůbec průkazy jejího muže mohla přisvojiti osoba jiná, a právem žádá, by se k vůli bezpečnému průkazu opatřila fotografie této osoby. To, co rekursní soud proti tomu namítá, že prý se mohla podoba Václava W-a úplně změnit, není případné, neboť podoba osoby třicetileté, již byl W. v době narukování, nezmění se pravidelně tak, aby byla k nepoznání, a když se přihláška stala u zastupitelství Čsl. republiky v Moskvě, bude tomuto zastupitelství snadné, fotografii tu opatřiti. Ve válečných a poválečných dobách bylo to, čeho se stěžovatelka obává, velice snadné a dlužno tedy s tím počítati vážně a ne jen jako s námitkou, kterou by již předem bylo pokládati za docela bezdůvodně smyšlenou. Když jednou osoba prohlášena právoplatně za mrtvou, musí, má-li prohlášení býti zrušeno, důkaz o jejím životě býti bezpečný. K této bezpečnosti se v projednávaném případě také vyžaduje, aby stěžovatelka a rodiče Václava W-a byli vyzváni, aby předložili dopisy, jež jim z Ruska zaslal, po případě jiné jeho rukopisy a tyto aby porovnány byly s jeho rukopisem ohlašovacího lístku dto. v Semipalatinsku ze dne 22. listopadu 1926 v Moskvě dne 4. prosince 1926, jenž je jménem přihlašovatele podepsán a patrně také touže rukou psán, a aby stěžovatelka a rodiče slyšení byli, zda rukopis ohlašovacího lístku je rukopisem Václava W-a. Nebude-li to na ohlašovacím lístku rukopis Václava W-a, bude třeba opatřiti zastupitelství v Moskvě rukopis jeho delšího obsahu a ten pak stěžovatelce a rodičům proukázati, zdali ho uznávají za rukopis Václava W-a, a porovnat ho s jeho dopisy.

Čís. 7575.

Pozemková reforma.

Nebránil-li se vlastník proti usnesení prvního soudu, jenž rozhodl
 o otázce, kdo má nésti schodek, ježto břemena patronátní dlužno při-